

Het komt goed

en andere rijke teksten

VOOR OKAN

© 2023 - Wablieft

Frederik de Merodestraat 27

2800 Mechelen

www.wablieft.be

boeken@wablieft.be

Vormgeving: Merel Van Meurs

Druk: Wilco bv.

Illustratie op de cover: Charlotte Severeyns

Dit boek is ook beschikbaar als luisterboek.

Dit boek kwam tot stand in samenwerking met het ministerie en het departement Onderwijs van de Vlaamse overheid, in het kader van het Leesoffensief.

Rijke teksten voor OKAN

Wablieft verzamelde voor dit project meer dan 50 nieuwe rijke teksten, in eenvoudig Nederlands, voor jongeren in OKAN-klassen. Dat deden we met steun van de Vlaamse overheid, in het kader van het Leesoffensief. Nog meer rijke teksten vind je op de website rijketeksten.org van de Taalunie.

Dit boek is een deel in een reeks van vijf boeken. Enkele teksten van dit project vind je enkel online. Bij alle verhalen en teksten van dit project hoort lesmateriaal. De teksten en het lesmateriaal kan je gratis downloaden. Alle info vind je op wablieft.be/OKAN

Wablieft dankt het ministerie en het departement Onderwijs van de Vlaamse overheid voor de kans om dit project te mogen realiseren. En natuurlijk ook iedereen die meewerkte: alle auteurs, illustratoren, iedereen die lesmateriaal maakte en de leden van de stuurgroep.

Duistere kunst

Leen Raats

I

Noor wil niet bij de andere meisjes gaan zitten.
Gisteren lachte Maureen haar nog uit.
Om haar boekentas.
Die is oud en gemaakt van leer.
Noor kocht hem samen met haar moeder.
In een kringwinkel.
Daar is alles al eens gebruikt door iemand anders.

Noor is heel blij met haar boekentas.
Maar dat kon ze gisteren niet zeggen.
Ze vond de juiste woorden niet.
Ze oefent hard op Nederlands, maar het is een
moeilijke taal.
Heel anders dan haar moedertaal.
Die klinkt als muziek. Nederlands niet.
Dus stond Noor daar maar, en liet ze Maureen en
de andere meisjes lachen.

Noor wil alleen in een hoekje gaan zitten.
Maar haar moeder wil dat ze vriendinnen maakt.

Ze gaat dus maar bij de anderen staan.
'Noor, moet je kijken!' Loena wijst naar de
overkant van de speelplaats.
Daar zit Youri met zijn vrienden.

Alle meisjes op school zijn een beetje verliefd op
Youri.
Noor vindt hem ook wel knap, maar niet zo
speciaal.
Hij is ook niet erg aardig.

'Hij heeft een nieuwe piercing,' fluistert Loena.
'Door zijn wenkbrauw.'
'Wat heeft hij?' vraagt Noor.
'Een piercing. Een kleine ring van metaal. Door
zijn wenkbrauw.'
Loena wijst naar haar voorhoofd, net boven haar
oog.
De andere meisjes giechelen.
Ze praten nu zo snel dat Noor niet alles begrijpt.
Af en toe kijken ze naar Youri.
Die zit heel stoer op de leuning van een bank.
Noor is er zeker van: Youri weet heel goed dat ze
naar hem kijken.
Hij geniet van de aandacht.

Wanneer Youri naar haar glimlacht, kijkt Noor snel weg.

‘Noor vindt hem ook leuk!’ zegt Loena.

‘Waarom ga je niet eens met hem uit?’ vraagt Maureen. ‘Naar de film. Dan hoeft je niets te zeggen.’

Maureen lacht luid.

‘Hij is niet mooi,’ zegt Noor.

Nu lachen de andere meisjes ook.

2

De tekenles is het favoriete vak van Noor.

Ze wil van kunst haar beroep maken.

Maar haar vader zegt dat meisjes geen kunstenaar kunnen worden.

‘Alle bekende kunstenaars zijn mannen,’ zegt hij.

Frida Kahlo kent hij niet.

Naar die kunstenaars kijkt Noor het meest op.

Haar vader vindt dat ze lerares moet worden.

Zelf werkt hij als bewaker.

Vroeger was hij bij de politie.

Noor zit naast Sofie in de klas.

Zij vindt het niet erg dat Noor nog niet zo goed

Nederlands praat.
Sofie kan zelf helemaal niet praten.
Ze hoort wel alles, maar spreken kan ze niet.
Zo is ze geboren.
Dat heeft Loena eens verteld.

Ze moeten schilderen met waterverf.
‘Werk in de stijl van een bekende schilder,’ zei
meneer De Smet.
Hij laat hen zelf een kunstenaar kiezen.
Daar hoeft Noor niet lang over na te denken.
Ze begint meteen aan een schilderij.
Ze schildert zichzelf.
Dat deed Frida Kahlo heel vaak.
Op haar ene schouder tekent ze een zwarte kat.
Op haar andere schouder een aapje.
Helemaal in de stijl van een beroemd schilderij
van Frida.

Ook Sofie is druk aan het schilderen.
Ze schildert waterlelies in een grote vijver.
Het ziet er al erg mooi uit.
Sofie kan heel goed tekenen, vindt Noor.
‘Dat is de stijl van Monet!’ roept Noor.
Sofie kijkt even op en glimlacht.
Ze is net zo dol op kunst als Noor.

Noor buigt zich over haar eigen werk.
Ze schrikt wanneer de bel gaat.
De tekenles is altijd snel voorbij.
Sofie trekt aan haar mouw.
Ze geeft haar een tekening.
Er staat een meisje op, met een hoofddoek en een
groene broek.
Naast haar staat een klein, blond meisje.
Op de tafel naast hen staat een taart met kaarsjes.
Onderaan schreef Sofie in potlood:
Kom jij naar het feestje voor mijn verjaardag?
Zaterdag om 14 uur.

Sofie kijkt haar vragend aan.
Noor is blij. Nu kan haar moeder niet meer
zeuren dat ze geen vriendinnen heeft.
‘Ik kom heel graag naar jouw feestje,’ zegt ze.
Noor rolt de tekening op en doet er een elastiekje
rond.
Sofie glimlacht zo hard ze kan.

‘Wat is dat?’ Maureen pakt het blad uit Noors
hand.

Noor wil haar stoppen, maar het is al te laat.
Maureen maakt de rol open. Ze kijkt naar de tekening.

‘Ben jij dat, Noor? En is dat Sofie? Je gaat toch niet naar haar feestje?’

Noor slaat haar armen over elkaar. ‘Ik ga wel.’
Maureen toont de tekening aan de andere meisjes.

Noor voelt dat haar gezicht rood wordt.

Maureen haalt een kleine spiegel uit haar rugzak.
Ze kijkt naar zichzelf.

‘Pas maar goed op, Noor. Want Sofie is een beetje gek.’

‘Ze kan gewoon niet praten!’ roept Noor.

Maureen verft haar lippen met rode lippenstift.
Dat ziet Noor haar zeker vijf keer per dag doen.
‘Nee, hoor. Sofie is echt een beetje gek,’ zegt Maureen. ‘Weet je dat ik een keer bij haar thuis ben geweest? Haar moeder is oké, maar haar vader ...’

‘Wat is er dan met haar vader?’ wil Noor weten.
Maureen stopt de spiegel weer in haar rugzak.
‘Daar kom je zelf wel achter.’

De meisjes wandelen weg. Maureen stapt voorop.
De anderen gaan haar achterna als jonge eendjes
die achter hun moeder lopen.

Enkel Loena staat er nog.

‘Heb jij dit getekend?’ vraagt ze.

‘Nee. Sofie.’

Loena stopt een grote krul van haar bruine haar
achter haar oor.

‘Het is mooi. En jij kan ook mooi tekenen. Ik zag
wat je schilderde in de les. Frida Kahlo.’

‘Ken jij haar?’ vraagt Noor verbaasd.

Loena lijkt geen fan van kunst.

‘Ja, van op internet. Frida Kahlo maakte mooie
kunst. Maar wel een beetje speciaal. Net als Sofie,
die is ook speciaal.’

Nu wordt Noor echt boos. ‘Zij kan niet praten.

Dat is niet haar schuld!’

‘Natuurlijk niet. Maar ik denk dat Maureen gelijk
heeft. Er is iets vreemds aan Sofie.’

‘Jullie zijn gemeen.’

Nu kijkt Loena gekwetst.

‘Maureen kan soms gemeen doen,’ zegt ze. ‘Maar
dat is omdat ze onzeker is. Ik ben niet gemeen. Ik
heb je graag. Jij bent sterk. Ik bewonder je. Maar
je moet oppassen voor Sofie.’

Loena geeft Noor de tekening terug. 'Beloof me dat je voorzichtig bent.'

4

Sofie zit alleen op een bankje.
Ze tekent in een schrift.
Dat doet ze tijdens elke pauze.
Noor gaat naast haar zitten.
Ze neemt een fijne stift uit haar pennenzak.
Daarmee tekent ze bloemen op een map.

Wanneer Sofie naar het toilet gaat, laat ze haar schrift op de bank liggen.
Plots is Noor heel nieuwsgierig.
Ze kijkt even rond.
Niemand kijkt naar haar.
Ze bladert in het schrift van Sofie.
Ze ziet tekeningen van dieren, bomen en mensen.
Ook veel tekeningen van Noor.
Dat vindt ze wel een beetje raar.
Maar Noor tekent zelf ook soms mensen die ze kent.

Dan ziet ze een vreemde tekening.
Een man en een vrouw in een keuken.
Zijn dat haar ouders?
Maar wat doet haar vader?
Hij heeft zijn handen om de hals van de vrouw.
Het lijkt wel alsof hij haar wurgt.

Noor bladert snel verder.
Er zijn nog meer tekeningen van dezelfde
mensen.
Op elke tekening lijkt het alsof ze ruzie hebben.
Op één tekening slaat de man de vrouw.

Sofie komt weer naar buiten.
Snel legt Noor het schrift terug op de bank.

5

De mama van Noor is heel blij dat haar dochter
naar een feestje mag.
Noor weet dat ze zich zorgen maakt.
Elke avond stelt ze veel vragen.
Hoe het op school was.
Of haar Nederlands al beter is.
Of ze al vriendinnen heeft.

Elke dag zegt Noor dat het goed gaat.
Ze wil haar mama niet ongerust maken.
Ze heeft al zo veel andere zorgen.

Aan tafel denkt Noor aan wat Maureen en Loena zeiden.

En aan de vreemde tekeningen van Sofie.
Ze kijkt naar haar vader, die zijn soep eet.
‘Papa, jij kwam vroeger als agent veel bij mensen met problemen. Hoe weet je of een man zijn vrouw slaat?’

Haar moeder legt haar lepel neer. ‘Wat is dat nu voor een vraag? Dat is toch niet leuk om over te praten bij het eten.’

‘Ach, laat haar toch.’ Vader legt even zijn hand op Noors arm. ‘Weet je, na veel jaren bij de politie voel je dat gewoon. Dan merk je dat een vrouw bang is van haar man. En dat de man iets verbergt.’

6

Noor zet haar fiets tegen het huis met nummer zeventien.

De poort naar de tuin staat open.

Maar Noor wil niet zomaar de tuin in lopen.
Dat is zo onbeleefd.
Dus belt ze aan en wacht.
Er komt niemand.
Ze belt nog eens.
Een man opent de deur. Noor herkent hem van
de tekeningen.
Hij ziet er kwaad uit.
'Wie ben jij?'
'Ik ben Noor,' stottert ze. 'Hier voor feest Sofie.'
'Dat is in de tuin!' Hij slaat de deur dicht voor
haar neus.

Noor stapt door de poort.
Sofie zit in de tuin.
Naast haar zitten een kleine, blonde vrouw en een
jongen met rood haar.
Sofie springt van haar stoel en loopt naar Noor.
Ze geeft haar een stevige knuffel.
Dat doet ze normaal nooit.
Noor is zo verbaasd dat ze niet weet wat ze moet
doen.
'Ik ben Anke, de mama van Sofie!' zegt de blonde
vrouw vrolijk.
'Dit is haar neef, Jeroen. Jij bent vast Noor!'
'Ja, mevrouw.'

‘Willen jullie limonade en koekjes?’

‘Graag. Dank u, mevrouw.’

Wat een verschil met haar man!

Noor volgt Sofie de trap op. Haar kamer is groot en ligt vol met spullen.

Ze heeft veel potloden, papier, verf en penselen.

Aan de muren hangen tekeningen.

‘Je hebt veel talent,’ zegt Noor. ‘Wil jij ook kunstenaar worden?’

Sofie knikt.

‘Goed, dan heb ik iets voor je.’ Ze haalt haar cadeau uit haar rugzak.

Noor heeft het samen met haar moeder gekozen.

Ze is er erg trots op.

Sofie glimlacht wanneer ze de schetsboeken uitpakt.

Het zijn mooie schriften om in te tekenen.

Noor kocht ook een grote doos met stiften.

Sofie vormt een hartje met haar vingers.

‘Ben jij een vriendin van Sofie?’ vraagt Jeroen wanneer de meisjes weer beneden zijn.

Sofie kijkt hoopvol.

Noor knikt.

Jeroen kijkt verbaasd. ‘Ik dacht dat ze geen

vriendinnen had. Vorig jaar was er helemaal niemand ... Auw!

Hij wrijft over zijn arm, op de plek waar Sofie hem net een harde klap gaf.

‘Wil jij de taart snijden, lieverd?’

Anke geeft haar dochter een groot mes.

Jeroen heeft zijn bord al vast.

‘Moeten we niet wachten op uw man?’ vraagt

Noor.

Anke schudt het hoofd. ‘Mijn man heeft veel werk. Dan kan je hem beter niet storen.’

Noor kijkt naar Sofie, maar die is te druk bezig met taart snijden.

7

Na de taart gaan Noor en Sofie naar buiten.

Ze nemen hun schetsboeken en kleurpotloden mee.

Jeroen zit aan de andere kant van de tuin.

Hij speelt een spelletje op zijn gsm.

Even later moet Noor plassen.

Sofie toont waar het toilet is.

Wanneer Noor uit de badkamer komt, is Sofie weg.

De deur van de kamer tegenover de badkamer staat open.

Daarnet was die deur nog toe.

Noor kijkt naar binnen.

Dit moet de werkkamer zijn van Sofies vader.

Hij is er niet.

Zonder nadenken stapt Noor naar binnen.

Op de werktafel liggen papieren.

Vertrouwelijk, staat erop.

Dat is een woord dat Noor niet kent.

Ze trekt een lade van een kleine kast open.

Wat hoopt ze te vinden?

Bewijzen dat hij zijn vrouw slaat?

De vloer kraakt plots.

Noor draait zich om.

Sofies vader staat in de kamer. ‘Wat ben jij aan het doen?’

‘Ik ...’

‘Probeer jij iets te stelen?’

‘Nee, nee. Ik moest naar het toilet en ...’

‘Maak dat je wegkomt!’

Dat hoeft hij geen twee keer te zeggen.

Noor haast zich naar buiten.

Sofies vader gooit de deur dicht.

Noor rent naar beneden en stap de keuken in.
Daar is Anke aan het afwassen.
‘Kwam je uit de werkkamer van mijn man?’
Noor haalt diep adem.
Ze voelt dat ze iets moet doen.
‘Ik kan u helpen, mevrouw,’ zegt Noor.
‘Mij helpen?’ Ze kijkt verbaasd.
‘Mijn vader is bewaker. Hij kent mensen bij de politie. Vroeger was hij zelfs baas van de politie, in ons oude dorp.’
‘Ja, en?’
‘Hij helpt vrouwen zoals u.’
Sofies moeder zet een bord neer.
‘Vrouwen zoals ik?’
Het lijkt wel alsof ze echt niet begrijpt waar Noor over praat.

Anke kijkt naar iets achter Noor.
Noor draait zich om.
Het is Sofie, die de keuken binnenkomt.
‘Ik zag de tekeningen,’ zegt Noor tegen Sofie.
‘Die je maakte van je ouders. Mijn vader kan jouw mama helpen.’
Anke zet haar handen in haar zij. ‘Meisje, waar gaat dit over?’
Sofie zegt iets in gebarentaal tegen haar moeder.

Dan kijkt ze kwaad naar Noor.
'Ze zegt dat ze niet weet wat je bedoelt,' zegt Anke. 'En ik begrijp er ook niets van.'
Even weet Noor niet wat te doen.
Dan loopt ze snel de trap op, naar Sofies kamer.
Daar vindt ze het schrift in de rugzak van Sofie.
Ze voelt zich wel een beetje schuldig.
Zomaar de spullen van iemand doorzoeken.
Dat mag je eigenlijk niet.
Maar ze kan niet anders!

Anke trekt haar ogen wijd open wanneer ze de tekeningen ziet.
'Heb jij dit getekend?' vraagt ze aan Sofie. 'Maar waarom?'
Sofie wordt heel bleek.
Ze zegt iets in gebarentaal.
'Maar schat, toch.'
Anke trekt haar dochter tegen zich aan.
Noor staat erbij en kijkt ernaar.
'Mijn man en ik maken soms ruzie,' legt Sofies mama rustig uit. 'Maar hij heeft me nooit geslagen. Hij heeft gewoon weinig tijd, omdat hij altijd werkt. Sofie tekende dit omdat ze kwaad is.'
Noor voelt dat ze rood wordt.

Wanneer Noor weer met Sofie in de tuin zit, weet ze niet goed wat te zeggen.

‘Sorry dat ik stiekem naar je tekeningen keek.’

Sofie haalt haar schouders op.

‘Is het echt waar, dat hij haar niet slaat?’

Sofie knikt. Er rolt een traan over haar wang.

Hij heeft gewoon zo weinig tijd voor mij, schrijft ze op een stuk papier.

Ik mis hem soms.

Dat begrijpt Noor goed.

Haar vader heeft soms ook weinig tijd.

Maar ze begrijpt toch niet waarom Sofie dan zulke erge dingen tekent.

Het blijft een beetje vreemd.

Dan denkt ze aan iets wat Frida Kahlo ooit zei.

Noor las het op internet.

‘Ik schilder geen dromen of nachtmerries, ik schilder mijn eigen realiteit.’

Vind je me nu raar? schrijft Sofie.

‘Een beetje,’ zegt Noor.

Ik vind jou ook een beetje raar, schrijft ze.

Daar moet Noor heel hard om lachen. Zo hard dat Jeroen zelfs opkijkt van zijn gsm.

Wanneer Noor de volgende maandag op school komt, roept Maureen haar al van ver.

‘Hé, Noor! Hoe was het bij Sofie?’

‘Heel leuk,’ zegt Noor. Ze stapt Maureen voorbij. Ze loopt naar de bank waar Sofie al zit te tekenen.

In een schetsboek dat ze van Noor kreeg.

De meisjes glimlachen even naar elkaar.

Dan neemt Noor haar schetsboek en begint ze ook te tekenen.

Na een tijdje kijkt ze stiekem naar wat Sofie tekent.

Het is een tekening van Noor.

Ze draagt een Superman-pak en een rode hoofddoek.

Onder haar ene arm heeft ze een schetsboek.

In haar andere hand een paar kleurpotloden.

Noor vindt het prachtig.